

N:o 73.

Ank. till Riksd. kansli den 11 maj 1905, kl. 5 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnas skiljaktiga beslut angående lagutskottets utlåtande, n:o 64, öfver dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om inskränkning i rätten att erhålla ägostyckning, dels ock tvenne i anledning af samma proposition väckta motioner.

I utlåtande, n:o 64, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om inskränkning i rätten att erhålla ägostyckning, dels ock tvenne i anledning af samma proposition väckta motioner hemställde lagutskottet, att Riksdagen, med förklarande, att förevarande proposition icke kunnat oförändrad bifallas, ville med anledning af propositionen och de ifrågavarande motionerna för sin del antaga följande

L a g

om inskränkning i rätten att erhålla ägostyckning.

Häri genom förordnas som följer:

I Gäfleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län må ej ägostyckning ske eller förordnande för landtmätare att verkställa ägostyckning meddelas, utan att Konungens befallningshafvande gifvit tillstånd till ägostyckningen.

Vill någon erhålla sådant tillstånd, ingifve till Konungens befallningshafvande uppgift om sättet för den tillämnade styckningens verkställande. Ej må tillstånd lämnas, med mindre hvarje lott, som komme

Bih. till Riksd. Prot. 1905. 7 Saml. 62 Häft. (N:o 73).

att erhålla inägor, skulle med hänsyn såväl till dessa ägors omfattning som ock till den myckenhet husbehofsskog, odlings- och mulbetesmark, som blefve lotten tilldelad, varda tjänlig för jordbruk, eller ock ägostyckningen erfordras för bildande af egnahemssamhällen eller för industriell anläggning eller för annat dylikt ändamål. Till inägor, hvarom ofvan sägs, må ej räknas slättermyr eller kärräng, som i anseende till läge eller beskaffenhet är af mindre värde.

Öfver Konungens befallningshafvandes beslut i ärende, hvarom nu är sagdt, må klagan föras i den ordning, som för ekonomimål i allmänhet är stadgad.

Denna lag träder genast i kraft och gäller till den 1 januari 1910. Den äger icke tillämpning i afseende å ägostyckning, som före dess trädande i kraft blifvit sökt.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva vid behandlingen af detta utlåtande kamrarna stannat i olika beslut, i det Första Kammaren bifallit utskottets hemställan med den ändring, som angifvits i en af herr Trygger vid utlåtandet fogad reservation, hvori hemställts, att i andra punkten af andra stycket i utskottets förslag orden »tjänlig för jordbruk» skulle utbytas mot orden »tjänlig för själfständigt jordbruk» och ordet »egnahemssamhällen» mot ordet »bostads-lägenhet», och Andra Kammaren bifallit utskottets hemställan utom i fråga om öfvergångsstadgandet, med afseende hvarå kammaren godkänt en af herr F. Andersson m. fl. vid utskottets utlåtande fogad reservation, däri hemställts, att berörda stadgande skulle erhålla följande lydelse:

»Denna lag träder genast i kraft och gäller till den 1 januari 1910. Den äger tillämpning jämväl i afseende å ägostyckning, som före lagens ikraftträdande blifvit sökt, men ännu icke fastställd; dock att, där ansökning om förordnande för landtmätare att verkställa ägostyckning inkommit till Konungens befallningshafvande före den 1 december 1904, eller afhandling, på grund hvaraf ägostyckning sökes, är upprättad före den 1 januari 1905, denna lag i afseende å sådan ägostyckning ej skall tillämpas.»

I ändamål af sammanjämkning får utskottet med anledning häraf hemställa,

att Riksdagen, hvardera kammaren med frånträdande af sitt i förevarande ämne fattade beslut, såvidt detta strider mot det af utskottet nu framställda förslag, måtte antaga följande

L a g
om inskränkning i rätten att erhålla ägostyckning.

Härigenom förordnas som följer:

I Gäfleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län må ej ägostyckning ske eller förordnande för landtmätare att verkställa ägostyckning meddelas, utan att Konungens befallningshafvande gifvit tillstånd till ägostyckningen.

Vill någon erhålla sådant tillstånd, ingifve till Konungens befallningshafvande uppgift om sättet för den tillämnade styckningens verkställande. Ej må tillstånd lämnas, med mindre hvarje lott, som komme att erhålla inägor, skulle med hänsyn såväl till dessa ägors omfattning som ock till den myckenhet husbehofsskog, odlings- och mulbetesmark, som blefve lotten tilldelad, varda tjänlig för jordbruk, eller ock ägostyckningen erfordras för bildande af egnahemssamhällen eller för industriell anläggning eller för annat dylikt ändamål. Till inägor, hvarom ofvan sägs, må ej räknas slättermyr eller kärräng, som i anseende till läge eller beskaffenhet är af mindre värde.

Öfver Konungens befallningshafvandes beslut i ärende, hvarom nu är sagdt, må klagan föras i den ordning, som för ekonomimål i allmänhet är stadgad.

Denna lag träder genast i kraft och gäller till den 1 januari 1910. Den äger tillämpning jämväl i afseende å sådan i 2 § lagen om hemmansklyfning, ägostyckning och jordafsöndring den 27 juni 1896 afsedd ägostyckning, som före lagens ikraftträdande blifvit sökt, men ännu ej fastställd; dock att, där ansökning om förordnande för landtmätare att verkställa sådan ägostyckning inkommit till Konungens befallningshafvande före den 1 januari 1905, denna lag i afseende å dylik ägostyckning ej skall tillämpas.

Stockholm den 11 maj 1905.

På lagutskottets vägnar:

ERNST TRYGGER.
